

Mon tissu préféré

Direcció: Gaya Jiji

Països: França, Alemanya, Turquia (2018)

Fitxa tècnica

Guió Gaya Jiji, Eiji Yamazaki **Fotografia** Antoine Heberlé **Interpretació** Metin Akdülger, Manal Issa, Ula Tabari, Gaya Jiji, Wissam Fares, Mariah Tannoury, Souraya Baghdadi, Saad Lostan, Nathalie Issa, Rand Raslan, Amani Ibrahim, Hala Sayasne **Durada** 96 min **Gènere** Drama **Llengües** Àrab amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Damasc, març de 2011. Nahla és una jove soltera que viu una vida avorrida en un suburbi siriana, amb la seva mare i dues germanes. El dia que li presenten Samir, un expatriat siriana dels Estats Units a la recerca d'una esposa, ella somia una vida millor. Però res surt segons el que estava previst. (filmaffinity.com)

Crítica

2018.05.12 - CANES 2018: Amb el seu estrany i al·legòric primer llargmetratge, la de Gaya Jiji és una perspectiva interessant des de la qual explora la situació de les dones i la guerra siriana

Hi havia una vegada un jove molt ben plantat a qui li encantava somiar. Anhelava viatjar, però el seu pare, del qual era el seu fill preferit, el volia massa com per deixar-lo anar. Bojos de gelosia, els seus 11 germans només pensaven a matar-lo... Aquesta és la història que relata la pel·lícula de la directora siriana **Gaya Jiji**, *My favourite fabric*, el seu primer llargmetratge, presentat a la secció Un Certain Regard de la 71a edició del Festival de Canes; una història que està lluny de ser innòcua quan se li explica a un soldat en un dormitori a Damasc, després de les primeres revoltes de la Primavera Àrab a Síria, el març de 2011, i com a preludi de l'aterridor cicle de violència que envolta el país fins avui.

No obstant això, a primera vista, la directora no sembla optar per aquest camí, que és bastant obvi, sinó que en lloc d'això se centra en Nahla (la magnífica **Manal Issa**), una jove de 25 anys dependent en una botiga de roba i que viu amb la seva mare, Salwa (Souraya **Baghdadi**), i les seves germanes petites, Myriam (**Mariah Tannoury**) i Line (**Nathalie Issa**). Mentre la ràdio de la cuina proporciona a la família una crònica diària de les creixents tensions a Deera cada matí, Nahla espera l'arribada d'una altra dona siriana que viu als Estats Units i que vindrà a conèixer-la per concertar un matrimoni que requerirà que Nahla abandoni Síria. És una idea que, en realitat, no encaixa bé amb la seva personalitat, perquè francament, considera que la vida en comú és asfixiant, i els seus somnis desborden d'un erotisme sentimental (encara que són més aviat castos) que no estem segurs que tingui fonament en la realitat. Al final, els desitjos ocults la porten a dissuadir el seu pretendent, Samir (**Saad Lostan**), que de tota manera acabarà preferint Myriam. Però, de manera crucial, Nahla s'involucra cada vegada més en la vida de la seva nova veïna, la senyora Jiji (**Ula Tabari**), l'apartament de la qual es converteix en escenari per a un ofici bastant tabú...

Esquitxada amb unes quantes cortines de fum que ajuden a mantenir l'aire de misteri, *My favourite fabric* demostra ser una intrigant pel·lícula amb dos nivells molt definits: d'una banda, és un bon retrat de la vida d'una dona siriana que té les seves aspiracions, els seus fantasmes i les seves pors (on juguen un enorme paper els impressionants primers plans i l'hàbil edició de continuïtat), però, en el fons, aquesta pel·lícula és també una al·legoria dels començaments de la guerra. Aquests dos nivells es mouen l'un contra l'altre, creant fricció i generant una pel·lícula que és cada vegada més estranya, que de vegades ratlla la raresa, per desgràcia, en detriment de la coherència general de la pel·lícula que, d'altra banda, mostra un gran potencial; una heterogeneïtat recolzada per una excel·lent i vertiginosa seqüència en cotxe a Damasc, juntament amb imatges d'arxiu dels primers senyals de guerra; una guerra en la qual els poders fàctics segueixen llançant bombes i tirant per terra els somnis del poble siriana.

“Mon tissu préféré”: premis i seleccions principals

Festival de Canes 2018

Nominada a la Golden Camera (Gaya Jiji) i al premi Un Certain Regard (Gaya Jiji)

Gaya Jiji

Filmografia com a directora

2018 *Mon tissu préféré*

2011 *Matin, midi, soir... et matin* (curt)

2009 *The father... too* (curt)

2003 *The haunted house* (curt)

Biografia

Cineasta siriana que viu i treballa a París. Va néixer a Damasc, Síria, el 1979. Va assistir a la Universitat de París VIII i va obtenir un màster en Audiovisual i Estudis Cinematogràfics. Ha dirigit tres curtsmetratges, el darrer dels quals ha estat seleccionat en nombrosos festivals de tot el món. El 2014 va formar part de La Fabrique des Cinémas du Monde al Festival de Canes

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

